

Bruxelles, den 30.6.2017
COM(2017) 355 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket

{SWD(2017) 252 final}
{SWD(2017) 253 final}

1. Rapportens formål

EMAS og EU-miljømærket er en del af EU's politiske ramme for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. EU-miljømærket blev oprettet i 1992 og EMAS i 1995. De blev begge relanceret som en del af meddelelsen om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik (handlingsplanen)¹ i 2008. Formålet med EU-miljømærket er: "... at fremme produkter med færre miljøpåvirkninger i hele deres livscyklus og give forbrugerne nøjagtige, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om produkters miljøpåvirkninger". EMAS har til formål "... løbende at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer ved hjælp af organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer og systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse systemers resultater, oplysning om miljøpræstationer, en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, medarbejdernes aktive inddragelse i organisationen og tilstrækkelig uddannelse".

I henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 66/2010 om EU-miljømærket² (EU-miljømærkeforordningen) skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af EU-miljømærkeordningen, som også skal pege på faktorer, der kan indgå i en eventuel fornyet vurdering af ordningen.

Ifølge artikel 47 i forordning (EF) nr. 1221/2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)³ (EMAS-forordningen) skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de aktiviteter og foranstaltninger, der er gennemført i medfør af dette kapitel (kapitel VIII), og om de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 41. I henhold til artikel 50 skal Kommissionen revidere EMAS på baggrund af erfaringerne med ordningens anvendelse og den internationale udvikling. Ved revisionen tages der hensyn til de rapporter, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 47.

Kommissionens rapport og bilagene dertil opfylder disse krav. De beskriver også resultaterne af den kvalitetskontrol af lovgivningen, der er udført som led i Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (REFIT)⁴. Formålet med kvalitetskontrollen under REFIT er at finde ud af, om forordningerne faktisk skaber de tilsigtede fordele for borgerne, virksomhederne og samfundet.

EMAS og EU-miljømærket er integrerede dele af produktpolitikken, som omhandlet i meddelelsen fra 2008 om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik⁵. Siden da har det syvende EU-miljøhandlingsprogram⁶ påpeget, at der er behov for en ramme, der sender de rigtige signaler til producenterne og forbrugerne med henblik på at promovere ressourceeffektivitet og cirkulær økonomi, mens meddelelsen

¹ COM (2008) 397.

² [Forordning \(EF\) nr. 66/2010.](#)

³ [Forordning \(EF\) nr. 1221/2009.](#)

⁴ COM (2012) 746.

⁵ COM (2008) 397.

⁶ Afgørelse nr. 1386/2013/EU.

om en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi⁷ beskrev behovet for at støtte indsatsen på både produktions- og forbrugsområdet for at sikre omstillingen til en mere cirkulær økonomi, herunder bedre udnyttelse af EMAS og EU-miljømærket. Samtidig er forordningerne helt klart relevante i opfyldelsen af FN's 2030-dagsorden og dens 17 mål for bæredygtig udvikling, især mål 12 om at "*sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre*".

Ud over at bidrage til opfyldelsen af miljømålene har EMAS og EU-miljømærket potentiale til at støtte de økonomiske målsætninger. Virksomheder, herunder SMV'er, der deltager i EMAS kan f.eks. styrke deres økonomiske resultater og konkurrenceevne ved at øge deres ressourceeffektivitet. Hvis EMAS og EU-miljømærket anvendes bredt og gennemføres korrekt kan de fremme innovationen og skabe reelle ændringer på markedet.

Denne rapport evaluerer resultaterne for EMAS og EU-miljømærket i denne bredere sammenhæng.

2. Vurdering af relevans, virksomhed, effektivitet, sammenhæng og EU-merværdi

Kommissionen forpligtede sig i 2013 til at udføre en kvalitetskontrol af EU-miljømærkeforordningen og EMAS-forordningen. I overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering undersøgte kvalitetskontrollen ordningernes relevans, virksomhed, effektivitet, sammenhæng og EU-merværdi. Der var desuden særligt fokus på at finde ud af, om forordningerne faktisk skaber de tilsigtede fordele for borgerne, virksomhederne og samfundet.

Hvad angår processen, var kvalitetskontrollen bl.a. støttet af to separate undersøgelser⁸, hvor aktørerne også blev inddraget, herunder en offentlig høring om EU-miljømærket og en målrettet høring af interessenterne om EMAS. Denne høring af interessenterne var særlig vigtig, fordi kvalitetskontrollens omfang i en vis udstrækning var begrænset af, at ordningerne var frivillige, og at der manglede data til at kvantificere ordningernes virkninger. Manglen på en fælles metode til at kvantificere og vurdere organisationers og produkters miljøpræstationer betyder også, at det ikke er muligt systematisk at sammenligne de produkter og organisationer, der deltager i ordningerne, med dem, som ikke gør. Endvidere indeholdt forordningerne ikke klare målsætninger for udbredelsen, hvorfor det ikke er muligt at vurdere kvantitativt, om ordningerne har skabt de forventede resultater.

Ikke desto mindre gav kvalitetskontrollen mulighed for at vurdere ordningernes funktion og resultater og dermed drage konklusioner om, hvad der fungerer, og hvad der ikke gør.

Ved hjælp af kvalitetskontrollens interventionslogik er det undersøgt, om forordningerne opfylder deres målsætninger, og de vigtigste konklusioner af denne undersøgelse er, at de:

⁷ COM (2015) 614.

⁸ Final Report Supporting the Evaluation of the Implementation of EMAS (juni 2015), Adelphi and S. Anna School of Advanced Studies
Project to Support the Evaluation of the Implementation of the EU Ecolabel Regulation (april 2015), Ricardo Energy & Environment

- bidrager til at reducere miljøpåvirkningerne af forbrug og produktion (*generel målsætning*)
- bidrager til løbende at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer og fremmer produkter med færre miljøpåvirkninger (*specifikke målsætninger*) gennem kriterierne for EU-miljømærket og gennem de miljøforbedringer, der er observeret i EMAS-organisationer (*operationel målsætning*).

Dette bidrag er imidlertid:

- væsentlig begrænset som følge af producenters og organisationers begrænsede anvendelse af EMAS og EU-miljømærket (*operationel målsætning*), først og fremmest fordi de eksterne interessenter, herunder samarbejdspartnere, forbrugere og også myndighederne, kun i meget ringe grad er bevidste om dem, hvilket betyder, at der kun er få markeds-mæssige og administrative/lovgivningsmæssige fordele ved at deltage, og på grund af kriterier for deltagelse, der i nogle tilfælde er meget vanskelige for EU's erhvervsliv at opfylde
- begrænsede i forhold til den meget brede vifte af udfordringer, der skal løses, med hensyn til at reducere de samlede miljøvirkninger af forbrug og produktion.

På trods af disse begrænsninger er forordningerne stadig **relevante** som en del af EU's pakke af politiske tiltag, der skal opfylde det stigende behov for at ændre de nuværende forbrugs- og produktionsmønstre, som afspejlet i de aktuelle strategiske politikmål, herunder Europa 2020-strategien⁹, køreplan til et ressourceeffektivt Europa¹⁰, det syvende miljøhandlingsprogram¹¹ og EU-handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹². EMAS og EU-miljømærket er (sammen med grønne offentlige indkøb) unikke blandt EU's politiske værktøjer, fordi de har til formål at reducere miljøpåvirkningerne gennem hele livscyklussen, herunder det stadig større antal påvirkninger af det europæiske forbrug på lande uden for EU, hvor produkter og materialer ofte produceres, og hvorfra de importeres til EU. Med hensyn til EMAS er der spørgsmålet om dens fremtidige relevans, fordi ISO 14001, som blev revideret i 2015, i stigende grad overtager mange, men ikke alle, de vigtigste punkter heri.

Forordningerne har været **delvist virksomme**, fordi de sikrer følgende:

- Bedre miljøpræstationer for de produkter, der bærer EU-miljømærket. Det kvantitative benchmark for de miljømæssigt bedste produkter (de 10-20 % af produkterne på markedet med de bedste miljøpræstationer) kan imidlertid ikke verificeres, fordi der ikke findes en fælles metode til sammenligning eller tilstrækkelige data. I nogle tilfælde forlænges gyldigheden af kriterierne for EU-miljømærket uden en grundig analyse af udviklingen i markedssituationen, hvilket betyder, at EU-miljømærket måske ikke længere er udtryk for de bedste miljøpræstationer.

⁹ COM(2010)2020 final.

¹⁰ COM(2011)571 final.

¹¹ Afgørelse nr. 1386/2013/EU.

¹² COM(2015) 614 final.

- Bedre miljøpræstationer for størstedelen af de centrale indikatorer, herunder energi, vand og CO₂, for EMAS-certificerede organisationer. For de centrale indikatorer vedrørende affald og materialer er billedet mere diffust med mere end 75 % af EMAS-registrerede virksomheder, der oplever en positiv indvirkning på miljøpræstationerne for affald og materialer på den ene side og en negativ gennemsnitlige præstation beregnet ud fra en stikprøve af indberetninger om de centrale indikatorer på den anden side. Undersøgelser viser, at EMAS generelt har en større positiv indvirkning på miljøpræstationerne end ISO 14001¹³.

Generelt set er instrumenternes virksomhed dog negativt påvirket af den begrænsede udbredelse:

- Udbredelsen af EMAS og EU-miljømærket, som ikke er tilstrækkelig til, at de kan skabe væsentlige ændringer i de overordnede forbrugs- og produktionsmønstre og dermed betydelige miljøfordele for andre end de virksomheder og organisationer, der beslutter sig for at deltage i ordningerne. Den begrænsede anvendelse skyldes for begge forordninger manglende bevidsthed og anerkendelse på markedet, manglende anerkendelse i den offentlige politik samt udgifterne til overholdelse og kontrol.

For EU-miljømærket mangler der: reklameaktiviteter, på alle niveauer, Kommissionen, medlemsstaterne og virksomheder (frivillige aktiviteter), der er for mange kriterier, og de er for strenge, og det er vanskeligt at overholde artikel 6, stk. 6, om forbud mod anvendelse af farlige stoffer. Der er også betydelige forskelle i udbredelsen for forskellige typer produkter, hvor flere produktgrupper slet ikke, eller kun marginalt, anvender ordningen, hvilket afspejler de hindringer, der er for bestemte produktgrupper på den ene side, samt det at der mangler en strategisk tilgang til at udvælge, hvilke grupper der skal udarbejdes/revideres kriterier for, på den anden side.

De yderligere barrierer for EMAS er: Manglende integration i den offentlige politik i form af incitamenter og fritagelse fra andre lovgivningsmæssige krav ("regellempelse"), manglende reklameaktiviteter, igen på alle niveauer, samt den omstændighed, at der findes et globalt anerkendt og mindre krævende (hvad angår indberetning og validering) miljøledelsessystem (ISO 14001), som er førende på markedet.

For begge ordninger varierer virksomheden mellem medlemsstaterne, hvor de slet ikke anvendes eller kun anvendes meget lidt i nogle, mens andre medlemsstater udviser bedre resultater, herunder f.eks. Tyskland og Spanien med henholdsvis 1 882 og 1 289 registrerede EMAS-anlægsområder og Frankrig med 555 og Italien med 359 registrerede EU-miljømærkelicenser. Disse forskelle kan især forklares ved, hvor mange ressourcer medlemsstaterne afsætter, samt hvorvidt de træffer foranstaltninger til at integrere instrumenterne i de bredere miljøpolitiske rammer. For eksempel kan det give incitament til at begynde at anvende EMAS og få "regellempelse"¹⁴, hvis EMAS bliver lagt ind under reglerne

¹³ Remas-undersøgelse (2006), *Linking environmental management and performance* og Testa et al. (2014) *EMAS and ISO 14001: the differences in effectively improving environmental performance*. I: *Journal of Cleaner Production* 68:1, s. 165-173.

¹⁴ Regellempelse er en lempelse af den lovgivningsmæssige eller administrative byrde (f.eks. hyppigheden af miljøinspektioner, hurtigere procedurer, lavere gebyrer eller skatter og afgifter osv.), som er forbundet med overholdelsen af EMAS.

om miljøinspektioner, ligesom man kan fremme anvendelsen af EU-miljømærket ved at knytte det til grønne offentlige indkøb.

Ud fra de aktuelle data om omkostninger og fordele er det ikke muligt at besvare spørgsmålet om **effektivitet**. Der findes noget dokumentation for sammenhængen mellem de foretagne investeringer (omkostninger) og de resulterende virkninger og generelt er skønnene over omkostningerne for at køre ordningerne forholdsvis lave.

- ☐ Et groft skøn over de gennemsnitlige årlige udgifter for Europa-Kommissionen (dvs. omkostninger eksklusive personaleomkostninger) er 500 000 EUR for EMAS og 1 100 000 EUR for EU-miljømærket. Det omfatter et system med 33 produktgrupper, 2 000 licenser og 44 000 produkter for EU-miljømærket og 4 000 organisationer og 7 500 anlægsområder for EMAS.
- ☐ De store forskelle i gennemførelsesindsatsen på medlemsstatsniveau afspejler forskellige evalueringer af cost/benefit-forholdet. Eftersom ordningerne er frivillige, kan de ikke anses for at skabe nogen uforholdsmæssige byrder for medlemsstaterne eller virksomheder og organisationer, som for begges vedkommende kun investerer i dem i det omfang, det kan betale sig for dem. De lave investeringer fører imidlertid også til begrænset anvendelse og begrænset effekt.
- ☐ For nogle EMAS-registrerede organisationer – især inden for energiproduktion – kan energieffektivitetsforanstaltninger give betydelige besparelser (ifølge evalueringsundersøgelsen beløber dette sig til ca. 1,3 mia. EUR for alle EMAS-registrerede organisationer over to år).

Effektiviteten bliver imidlertid mindre i følgende tilfælde:

- ☐ Når udgifterne til overholdelse og verificering for de enkelte virksomheder og organisationer er større end fordelene og dermed reducerer værdien for producenter og organisationer og afskrækker dem fra at deltage i ordningen. Dette gælder i endnu højere grad for små virksomheder. Den begrænsede udbredelse af EMAS i forhold til ISO 14001 er også en indikation af, at organisationerne oplever cost/benefit-fordelene ved de to ordninger forskelligt.
- ☐ Hvis de ikke anvendes eller kun i meget lille udstrækning for bestemte produktgrupper. EU-miljømærket anvendes ikke eller kun marginalt for en række produktgrupper, hvilket tyder på, at markedet er umodent, og/eller at den administrative byrde eller udgifterne til kontrol med overholdelsen af de specifikke kriterier kan være for høje og fungere som en barriere for deltagelse.

Begge ordninger anses for **stort set** at være **sammenhængende** med og supplere andre relevante EU-politikker vedrørende bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i EU. Evalueringen peger imidlertid på, at der er behov for at:

- ☐ Undersøge synergierne med EU-politikker nærmere, da dette kunne sikre bedre udnyttelse af de muligheder, som EU-miljømærket og/eller EMAS giver, herunder, men ikke begrænset til handlingsplanen om den cirkulære økonomi, direktivet om urimelig handelspraksis, direktivet om offentlige indkøb og direktivet om industrielle emissioner

Med hensyn til sammenhængen mellem de to ordninger viser evalueringen, at de supplerer hinanden med fokus på forskellige mål, men der kan ske en mindre overlapning, hvis både EMAS og EU-miljømærket fokuserer på specifikke servicesektorer – såsom for turisme og camping. I dette tilfælde bør det sikres, at man ikke skaber forvirring for forbrugerne, som kan træffe valg på grundlag af begge ordninger.

Ordningerne giver EU-merværdi i noget varieret grad. Forordningernes **EU-merværdi begrænses af, at ordningerne er frivillige**. Der skabes merværdi ved at udvikle en ramme for harmoniserede regler og procedurer på tværs af det indre marked, som skaber troværdighed og gennemsigtighed for miljøanprisningerne og kan støtte EU-intern handel. På denne måde oplyses der om produkters og organisationers miljøpræstationer, ligesom det giver mulighed for integration og strømlining med andre EU-politikker. Dermed kan rammen støtte producenter og organisationer, som er villige til at gå ud over de obligatoriske foranstaltninger. Dette gælder især for SMV'er, som ikke har intern kapacitet til at opbygge deres egne systemer.

Det har ikke været muligt at udføre en fuldstændig kvantitativ cost/benefit-vurdering. Det kan imidlertid siges, at der generelt er støtte i offentligheden til bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug: 77 % af de EU-borgere, der deltog i Eurobarometer-undersøgelsen, angav, at de er villige til at betale mere for miljøvenlige produkter, hvis de føler, at de kan have tillid til anprisningerne. Svarene i de offentlige høringer på spørgsmålene om disse værktøjer kommer typisk fra dem, som allerede arbejder aktivt med værktøjerne, og de er generelt positivt stemt over for dem. Eksempelvis angav 79 % af interessenterne for EU-miljømærket, at det er et værdifuldt værktøj til at fremme mere udbredt anvendelse og fri omsætning af grønne produkter i Europa, og 95 % ønskede at bevare det, som det er, eller med ændringer. Samtidig angav mere end 70 % af EMAS-organisationerne i undersøgelsen, at de havde forbedret eller væsentligt forbedret deres resultater med hensyn til energieffektivitet, materialeforbrug, vandforbrug og affaldsproduktion.

Udbredelsen af EMAS er betydeligt mindre end ISO 14001. Evalueringen viser imidlertid, at EMAS-virksomheder klarer sig lige så godt eller bedre end ISO 14001-organisationer med hensyn til miljøpræstationer, samt at specifikke EMAS-krav som f.eks. gennemsigtig rapportering og kontrol fra de offentlige myndigheders side (ikke et krav i ISO 14001) giver større troværdighed og større muligheder for integration i miljøpolitikken. Dette bekræftes af erfaringerne i en række EU-medlemsstater, som aktivt har gennemført disse foranstaltninger.

Eftersom ordningerne ikke har opnået større udbredelse i Europa, er det imidlertid vanskeligt at påvise fuld EU-merværdi ud over de miljømæssige forbedringer for de produkter, tjenesteydelser og organisationer, der deltager. EMAS' gennemslagskraft har især været begrænset som følge af konkurrencen med ISO 14001, der er et globalt anerkendt alternativ til EMAS. Ikke desto mindre har samspillet mellem de to ordninger været konstruktivt, og EMAS har inspireret til nye og forbedrede tiltag i den globale ISO 14001-standard, således at den nu er tættere på EMAS, selv om der stadig er store forskelle. EMAS indeholder i modsætning til ISO 14001 en platform for overholdelse og rapportering, som tydeliggør organisationens miljøpræstationer over for offentligheden og myndighederne. Denne platform kan også lette myndighedernes anerkendelse af de organisationer, der klarer sig bedst, udvikling af støtteforanstaltninger og reduktion af den administrative byrde. Dette skyldes, at myndighederne og andre tredjeparter i modsætning til ISO har adgang til og skal godkende oplysninger om miljøpræstationer og overholdelse af lovgivningen, hvilket giver tilstrækkelig sikkerhed til at tillade lempelse af andre lovgivningsmæssige krav.

3. Konklusioner

EU-miljømærket og EMAS er en del af en bredere pakke produktpolitikinstrumenter, som bidrager til den cirkulære økonomi. Kvalitetskontrollen (evaluering og høring af interessenter) bekræfter den nyttige - om end begrænsede - rolle af ordningerne som frivillige instrumenter for virksomheder, der letter overgangen til en cirkulær økonomi og giver oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer til forbrugerne og ved kommercielle transaktioner mellem virksomheder.

Kvalitetskontrollen viste, at udbredelsen af ordningerne kunne være større og mere virksom. Den viser klare begrænsninger af de to instrumenter i betragtning af deres frivillige karakter og den begrænsede anvendelse for en række produktgrupper og ringe kendskab til de to ordninger. Der er behov for en mere fokuseret tilgang for at maksimere virkningerne i praksis.

Kommissionen vil derfor forbedre den ordning, der er fastsat i **EU-miljømærkeforordningen**, og gøre den mere målrettet for at sikre en større kumulativ virkning ved hjælp af følgende tiltag:

- Udvikling af en mere strategisk tilgang til EU's miljømærke, som omfatter:
 - Definitionen af produktgrupper, herunder strømlinede kriterier for udvælgelse af produkter og for ophør, revision og forlængelse af de eksisterende kriterier for hver produktgruppe, som er knyttet til anvendelsesraten for eksisterende kriterier. En mere målrettet tilgang omfatter også bundtning af nært beslægtede produktgrupper, hvis det er hensigtsmæssigt (f.eks. forskellige papirprodukter med et stort potentiale såsom avisPapir og tissuePapir).
 - Ophør af følgende produktgrupper: skylletoiletter og urinaler, sanitetsarmaturer og billedudstyr, idet disse produktgrupper har meget begrænset udbredelse.
 - Fastsættelse af specifikke operationelle målsætninger, mål og passende overvågningsaktiviteter.
 - En kommunikationsstrategi over for både producenter og forbrugere, som identificerer målgrupper, og deling af ansvaret for fremstød med medlemsstaterne, erhvervslivet og relevante partnere i tråd med de ti prioriteter, herunder navnlig dagsordenen for beskæftigelse og vækst.
- Undersøge mulighederne for at reducere udgifterne til administration og kontrol, forenkle høringsprocessen og udvikle en praktisk modus operandi for gennemførelsen af artikel 6, stk. 6 og 7.

- ☐ Bruge muligheder og bedste praksis for at give større vægt til EU-miljømærket i offentlige indkøb og som benchmark for fremragende miljøpræstationer.
- ☐ Gennemføre nogle forberedende undersøgelser af produktgrupper i fællesskab for grønne offentlige udbud, EU-kriterier for miljøvenligt design, energimærkning og EU-miljømærkeværktøjer. Det vil spare penge og undgå inkonsistens i undersøgelser, der igangsættes af forskellige generaldirektorater for forskellige værktøjer.
- ☐ Forbedre konsekvensen og integrationen af EU's miljømærkeordning og eksisterende nationale/regionale mærker.

For så vidt angår **EMAS-forordningen** og det blandede resultat af kvalitetskontrollen, vil medlemsstaternes engagement i og støtte til ordningen være en afgørende faktor for at fortsætte ordningen. I 2017 vil Kommissionen derfor anmode medlemsstaterne om at bekræfte deres tilsagn om:

- 1) fortsættelse af ordningen og
- 2) gennemførelsen af foranstaltninger, som understøtter en bedre udbredelse

Afhængigt af støtte fra medlemsstaterne vil Kommissionen udvikle tiltag, som skal øge ordningens merværdi yderligere:

- ☐ I samarbejde med medlemsstaterne udvikle yderligere muligheder for at bruge EMAS som et redskab til at reducere den administrative byrde og lempe regler. Potentialet til at bruge redskabet til at nedbringe den administrative byrde ved hjælp af regellempelser er fortsat stort og udnyttes meget forskelligt fra den ene medlemsstat til den anden.
- ☐ Bruge den validering af overholdelsen og gennemsigtighed, der kræves i EMAS, til at fremme gennemførelsen af miljøpolitikker vedrørende energi, emissioner til luften, biodiversitet, vand eller affaldshåndtering
- ☐ Undersøge, hvordan gennemførelsen af EMAS kan integreres bedre i gennemførelsen af den grønne handlingsplan for SMV'er¹⁵.
- ☐ Opstille en klar kommunikationsstrategi, som identificerer målgrupper, og deling af ansvaret for fremstød med medlemsstaterne, erhvervslivet og relevante partnere i tråd med de ti prioriteter, herunder navnlig dagsordenen for beskæftigelse og vækst.
- ☐ Fremme af europæiske virksomheder med fokus på frontløbere og konkurrencefordele i samarbejde med medlemsstaterne med EMAS som den "primære" ordning for miljøledelse
- ☐ Tage hensyn til udviklingen i ISO-standard 14001 i 2015 og samspillet mellem den reviderede standard og EMAS.

¹⁵ COM (2014) 440.

- Gentagelse af de foranstaltninger, som blev gennemført af medlemsstaterne, og som førte til et betydeligt antal EMAS-registreringer og anerkendes som bedste praksis.
- Sikre en effektiv rapportering fra organisationer til myndighederne, således at EMAS-verificerede miljøpræstationer og overholdelse af lovgivningen kan anvendes til at lette gennemførelsen af andre miljøpolitikker.